

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DAB-II.053.24.2025
Warszawa, 10 lutego 2026 r.

Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji

Minister Finansów i Gospodarki działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) zawiadamia, że po rozpatrzeniu Pana petycji w sprawie problemów wynikających z obecnych przepisów prawa budowlanego oraz aktów powiązanych, które wymagających analizy i zmian legislacyjnych w celu poprawy bezpieczeństwa, jakości inwestycji oraz warunków pracy kadry technicznej uznał, iż petycja w zakresie dotyczącym właściwości ministra kierującego działem administracji rządowej: budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Uzasadnienie

W rozpoznawanej petycji poruszono szereg różnych zagadnień związanych m.in. z czasem pracy, nadgodzin i zakresem obowiązków kierownika budowy, finansowaniem działań związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy, wymaganiami przy uzyskiwaniu uprawnień budowlanych oraz dla funkcji inspektora nadzoru inwestorskiego, przestarzałych przepisów w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas robót budowlanych, wysokością barierek ochronnych przy rusztowaniach i drogach rowerowych.

Mając na uwadze powyższe w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, iż część postulatów z petycji, takich jak: wysokość barierek ochronnych przy drogach rowerowych (pkt 13 petycji), zagadnień dotyczących czasu pracy, w tym zapłaty za nadgodziny oraz zakresu obowiązków kierownika budowy zatrudnionego na podstawie umowy o pracę i finansowania działań związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy (pkt 3-5 petycji), wykracza poza właściwość ministra kierującego działem administracji rządowej: budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo, czyli aktualnie Ministra Finansów i Gospodarki oraz przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418, z późn. zm.), zwaną dalej: „ustawa Pb”. Postulaty te zostały przekazane do rozpatrzenia, zgodnie z właściwością, odrębnymi pismami, odpowiednio Ministerstwu Infrastruktury – w zakresie pkt 13 oraz Ministerstwu Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej - w zakresie pkt 3-5, jako podlegających regulacjom ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, z późn. zm.), o czym został Pan powiadomiony.

Wobec powyższego poniżej przedstawiam stanowisko do poszczególnych postulatów pozostających w zakresie działania Ministra Finansów i Gospodarki.

Ad 1. Odpowiedzialność kierownika budowy za czyny pracowników

Należy wskazać, iż kierownik budowy koordynuje działania zapewniające przestrzeganie podczas wykonywania robót budowlanych zasad bezpieczeństwa i ochrony zdrowia określonych w przepisach z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Z kolei bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik robót oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu swoich obowiązków - zgodnie z § 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych

(Dz. U. poz. 401). Z uwagi na swoją dominującą pozycję oraz zakres odpowiedzialności z nią związany, w tym zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy kierownik budowy w sytuacji, gdy stwierdzi możliwości powstania zagrożenia powinien - stosownie do art. 22 pkt 4 ustawy Pb - wstrzymać roboty budowlane oraz bezzwłocznie zawiadomić o tym właściwy organ, tym samym nie dopuścić pracowników do wykonywania pracy. Pracownicy ponoszą w swoim zakresie właściwą odpowiedzialność porządkową i dyscyplinarną za nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

Ad 2. Zakres odpowiedzialności i uprawnień kierownika budowy

Osoba podejmującą się wykonywania funkcji kierownika budowy samodzielnie (autonomicznie) podejmuje decyzję w zakresie swojej aktywności (ilości prowadzonych równocześnie budów) mając świadomość potencjalnych ryzyk z tym związanych w kontekście wspomnianej szerokiej odpowiedzialności zawodowej, cywilnej, karnej oraz dyscyplinarnej. Tym samym postulat znajduje się poza zakresem regulacji ustawy Pb.

Ad 6. Wymagania przy uzyskiwaniu uprawnień budowlanych

Wymiar praktyki zawodowej wymaganej dla uzyskania uprawnień budowlanych jest zróżnicowany w zależności od następujących czynników, tj.: rodzaj i zakres uprawnień budowlanych (tj. do projektowania i kierowania robotami budowlanymi lub wyłącznie do projektowania albo kierowania robotami budowlanymi oraz w zależności, czy są to uprawnienia bez ograniczeń albo w ograniczonym zakresie) oraz rodzaju posiadanego wykształcenia (wykształcenie wyższe lub średnie, kierunkowe lub pokrewne).

Zgodnie z art. 12 ust. 3-3a ustawy Pb warunkiem uzyskania uprawnień budowlanych jest zdanie egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej. Właściwa izba samorządu zawodowego prowadzi postępowanie kwalifikacyjne na wniosek osoby ubiegającej się o uprawnienia budowlane. Postępowanie to składa się z dwóch etapów:

- 1) kwalifikowania wykształcenia i praktyki zawodowej jako odpowiednie lub pokrewne dla danej specjalności uprawnień budowlanych, zwanego dalej „kwalifikowaniem”;
- 2) egzaminu ze znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.

Zgodnie z § 7 ust. 1 -2 rozporządzenia Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie przygotowania zawodowego do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. poz.831) część ustna egzaminu polega na odpowiedzi na pytania z wylosowanego zestawu składającego się z 5 do 10 pytań dostosowanych do rodzaju uprawnień, o których nadanie ubiega się kandydat, w tym na:

- 1) pytania dotyczące:
 - a) umiejętności praktycznego posługiwania się przepisami prawa,
 - b) umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej przy wykonywaniu praktyki zawodowej,
 - c) zakresu specjalności uprawnień budowlanych, o których nadanie ubiega się kandydat;
- 2) pytanie obejmujące część praktyczną polegającą na wykonaniu zadań projektowych albo rozwiązaniu zagadnienia z zakresu prowadzenia budowy w zakresie specjalności uprawnień budowlanych, o których nadanie ubiega się kandydat. Członkowie komisji egzaminacyjnej mogą zadawać pytania dodatkowe, których zakres wiąże się z pytaniami z wylosowanego zestawu.

W związku z powyższym aktualny system weryfikacji umiejętności osób ubiegających się o nadanie uprawnień budowlanych wydaje się wystarczający do ustalenia, czy osoba posiada odpowiednie kwalifikacje obejmujące również doświadczenie (praktyka) do ich uzyskania.

Jednocześnie powyższe nie wyklucza, iż w przyszłości znajdzie potrzeba zmian przepisów w ww. obszarze, w szczególności wskutek danych i wniosków płynących z postępowań związanych z przeprowadzaniem egzaminu na uprawnienia budowlane przemawiających za koniecznością modyfikacji aktualnego systemu ich nadawania.

Ad 7. Funkcja inspektora nadzoru inwestorskiego

Wykonywanie funkcji inspektora nadzoru inwestorskiego wymaga posiadania uprawnień budowlanych, czyli zdania egzaminu, w którym, jak już wskazano powyżej, sprawdzane są kwalifikacje w zakresie wykształcenia, praktyki zawodowej oraz znajomości procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.

Z punktu widzenia art. 12 ust. 1 pkt 4 ustawy Pb wykonywanie nadzoru inwestorskiego jest jednym z dziedzin działalności stanowiącej wykonywanie samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, i jest ona traktowana równorzędnie z innymi, wymienionymi w art. 12 ust. 1 ustawy Pb, takimi jak: projektowanie, sprawdzanie projektów architektoniczno-budowlanych i technicznych oraz sprawowanie nadzoru autorskiego, czy kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi. Każda działalność w zakresie wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie związana jest z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych. Dla tego nie jest zasadne ustalanie w ustawie Pb dodatkowych wymogów w zakresie doświadczenia zawodowego dla funkcji inspektora nadzoru inwestorskiego.

Natomiast powyższe nie wyklucza, aby inwestor wybierając osobę, której zamierza powierzyć wykonywanie samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, zarówno dotyczącej inspektora nadzoru inwestorskiego, jak też np. kierownika budowy, uzależniał ten wybór od wykazania się przez tą osobę odpowiednim doświadczeniem zawodowym znajdującym potwierdzenie w odpowiedniej dokumentacji.

Ad 8. Relacja Generalny Wykonawca - Podwykonawca

Prawo budowlane nie posługuje się ww. pojęciami. Są one bowiem przedmiotem stosunków cywilnoprawnych oraz uregulowań zawartych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071, z późn. zm.). Wobec powyższego określenie granic odpowiedzialności między wykonawcami polegające m. in. na obowiązku wyznaczania kierowników robót z ramienia każdego podwykonawcy i przypisanie im konkretnych zadań powinno być odzwierciedlone w umowach cywilnoprawnych, nie zaś w dokumentacji budowy, którą zgodnie z art. 3 pkt 13 ustawy Pb stanowią: pozwolenie na budowę lub zgłoszenie wraz z załączonym projektem budowlanym, dziennik budowy, protokoły odbiorów częściowych i końcowych, rysunki i opisy służące realizacji obiektu, dokumenty geodezyjne i książkę obmiarów.

Ad 9. Przestarzałe przepisy BHP

Kwestie bezpieczeństwa i higieny pracy na budowie uregulowane są m.in. w ustawie Pb, jak również w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. poz. 401), dalej „rozporządzenie bhp”. Zgodnie z § 4 ust. 1 i § 5 rozporządzenia bhp, uczestnicy procesu budowlanego muszą współdziałać ze sobą w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w procesie przygotowania i realizacji budowy, a bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik robót oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

Aktualnie nie są prowadzone prace nad zmianą rozporządzenia bhp, niemniej wszelkie wpływające wystąpienia, są poddawane analizie pod kątem ewentualnego wykorzystania

podczas przyszłych prac legislacyjnych prowadzonych przez resort. Ponadto należy podkreślić, że projekty aktów prawnych są poddawane konsultacjom publicznym, opiniowaniu oraz uzgodnieniom międzyresortowym, a następnie uzupełniane o kwestie wynikające z ewentualnego uwzględnienia zgłoszonych uwag. Proces ten sprzyja przyjmowaniu rozwiązań odpowiadającym aktualnym technologiom stosowanym w budownictwie.

Ad 10. Ujednolicenie dokumentacji projektowej

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że projekt techniczny nie jest odrębnym od projektu budowlanego opracowaniem, tylko jest jego częścią i musi być zgodny z projektem zagospodarowania działki lub terenu oraz projektem architektoniczno-budowlanym, czyli z pozostałymi dwoma jego elementami - zgodnie z art. 34 ust. 3c ustawy Pb.

Nie można także zgodzić się z tezą, iż poszczególne elementy projektu budowlanego, tj.: projekt zagospodarowania działki lub terenu, projekt architektoniczno-budowlany oraz projekt techniczny zawierają te same elementy – potwierdzeniem tego jest art. 34 ust. 3 pkt 1-3 ustawy Pb oraz przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1679, z późn. zm.).

Należy również wskazać, że ustawa Pb nie posługuje się pojęciem „projektu wykonawczego” czy też pojęciem „części wykonawczej”. Pojęcie „projekt wykonawczy” występuje natomiast w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz.U. z 2021 r. poz. 2454), dalej „rozporządzenie o dokumentacji projektowej”. Pojęcie „projekt wykonawczy” zostało sformułowane na potrzeby rozporządzenia wydanego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1320, z późn. zm.), nie zaś ustawy Pb. Podkreślenia wymaga także, iż projekt wykonawczy stanowi uzupełnienie i uszczegółowienie projektu budowlanego w zakresie i stopniu dokładności niezbędnych do sporządzenia przedmiaru robót, kosztorysu inwestorskiego, przygotowania oferty przez wykonawcę i realizacji robót budowlanych (§ 5 rozporządzenia o dokumentacji projektowej).

Mając na uwadze powyższe podział projektu budowlanego oraz zawartość poszczególnych jego elementów wydaje się czytelna, dlatego aktualnie nie jest planowana nowelizacja ustawy Pb czy też ww. rozporządzenia o projekcie budowlanym w zakresie wnioskowanym w petycji.

Ad 11. Urbanistyka i dostępność budynków

Odnosząc się do kwestii nadmiernej gęstości zabudowy, braku terenów zielonych oraz zbyt niskim wskaźnikiem miejsc parkingowych w kontekście urbanistycznym należy wskazać, że reforma planowania przestrzennego zapoczątkowana ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688 z późn. zm.), dalej jako: „reforma planowania”, wprowadziła do polskiego systemu planowania przestrzennego nowy dokument planistyczny, akt prawa miejscowego, plan ogólny gminy (dalej jako: POG). Stanie się on dokumentem, z którym badana będzie zgodność miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (dalej jako: MPZP) i decyzji o warunkach zabudowy (dalej jako: decyzje WZ).

POG będzie składał się obowiązkowo ze stref planistycznych oraz gminnych standardów urbanistycznych, a także fakultatywnych obszarów uzupełnienia zabudowy oraz obszarów zabudowy śródmiejskiej. Ponadto gminne standardy urbanistyczne wyróżniają obligatoryjny gminny katalog stref planistycznych i fakultatywne gminne standardy dostępności infrastruktury społecznej.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na gminny katalog stref planistycznych, w którego skład wchodzi profil funkcjonalny stref planistycznych oraz parametry zabudowy i zagospodarowania terenu. Strefy z zabudową mieszkaniową, tj.: strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową wielorodzinną – SW, strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodzinną – SJ oraz strefa wielofunkcyjna z zabudową zagrodową – SZ podlegają tzw. bilansowaniu zapotrzebowania. Zgodnie z art. 13b pkt 7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. 1130 z późn. zm., dalej jako: upzp) ustalenia POG określa się, uwzględniając w szczególności zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w gminie. Bilansowanie polega na porównaniu zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową oraz sumy chłonności terenów niezabudowanych w wyznaczonych strefach, w tym luk w istniejącej zabudowie. Sposób jego sporządzenia został określony w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów (Dz. U. z 2023 r. poz. 2758 z późn. zm.).

Kolejną istotną kwestią są parametry zabudowy i zagospodarowania terenu. Dla stref, o których mowa w art. 13c ust. 2 pkt 1-7 upzp ustala się, a dla stref, o których mowa w art. 13c ust. 2 pkt 8-13 można ustalić:

- maksymalną nadziemną intensywność zabudowy,
- maksymalną wysokość zabudowy,
- maksymalny udział powierzchni zabudowy.

Co więcej, dla stref, o których mowa w art. 13c ust. 2 pkt 1-10 upzp ustala się, a dla stref, o których mowa w art. 13c pkt 11-13 można ustalić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej.

Należy zaznaczyć, że ustawodawca tworząc przepisy związane z umiejscawianiem stref wielofunkcyjnych z funkcjami mieszkaniowymi kierował się potrzebą unikania mieszanego zabudowy zagrodowej, wielorodzinnej i jednorodzinnej z uwagi na konflikty przestrzenne, jakie takowe sąsiedztwo generuje. Natomiast funkcje, które ze sobą nie kolidują zostały dopuszczone w strukturze stref wielofunkcyjnych.

W dalszej kolejności należy wskazać, że POG będzie mógł zawierać regulacje dotyczące standardów dostępności infrastruktury społecznej, zgodnie z art. 13e-13f upzp. Jest to rozwiązanie, które umożliwia gminie wprowadzenie regulacji mających na celu zapewnienie odpowiedniego standardu nowych inwestycji mieszkaniowych w zakresie ich dostępu do niezbędnych usług publicznych związanych z edukacją oraz wypoczynkiem i rekreacją. Ustawodawca w uzasadnieniu reformy planowania określił na podstawie literatury naukowej niekorzystne zjawiska, określone jako koszty zewnętrzne. Są nimi:

- negatywne oddziaływanie na środowisko przez zanieczyszczenia pochodzące z transportu oraz fragmentację naturalnych ekosystemów, w tym przerywanie korytarzy ekologicznych,
- koszty ekonomiczne ponoszone przez poszczególnych użytkowników związane z eksploatacją pojazdów oraz koszty infrastruktury utrzymywanej przez podmioty publiczne,

- koszty zdrowotne będące pochodną zanieczyszczenia środowiska, ale i niewielkiej aktywności fizycznej i ograniczonego kontaktu z zielenią,
- czas kolektywnie tracony na dojazdy w coraz większej skali z uwagi na obciążenia sieci transportowej wzrastające niewspółmiernie do możliwości rozwijania tejże sieci,
- koszty społeczne, w tym osłabienie relacji społecznych wywołane mniejszą aktywnością mieszkańców wyizolowanych osiedli, którzy rezygnują z zaspokojenia potrzeb wyższego rzędu, uznając je za niewarte podróży do odległych lokalizacji, gdzie można je zaspokajać.

Standardy dostępności infrastruktury społecznej w POG pomogą gminom w łagodzeniu i przeciwdziałaniu wskazanym kosztom zewnętrznym.

Niemniej należy jeszcze raz podkreślić, iż zgodnie z ww. art. 13e ust. 1 upzp ustanowienie standardów dostępności infrastruktury społecznej w POG jest rozwiązaniem fakultatywnym. To gmina po ocenie lokalnych uwarunkowań rozwoju, takich jak: uwarunkowania przyrodnicze, ekonomiczne, społeczne, kulturowe i historyczne, podejmie decyzję o zasadności, bądź nie zaprojektowania takich standardów.

Warto nadmienić, że POG stanowi ogólne ramy polityki przestrzennej prowadzonej przez gminę. W dalszych etapach gmina będzie podejmować stosowne działania w celu uszczegółowienia przeznaczenia terenu poprzez przyjmowanie MPZP czy też wydawanie decyzji WZ.

Ostatnią kwestią, na którą istnieje potrzeba zwrócenia szczególnej uwagi jest tzw. swoboda planistyczna gminy, która w przypadku POG, została określona w art. 13a ust. 4 upzp oraz art. 13e upzp. Gmina posiada stosowne kompetencje dotyczące władztwa planistycznego. W ślad za brzmieniem art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) zadania własne gminy obejmują działania związane z utrzymaniem ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochroną środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej. Dodatkowo art. 3 ust. 1 upzp wskazuje, że organem odpowiedzialnym za kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej jest tylko i wyłącznie gmina. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, nie jest organem uprawnionym do nadzorowania działalności gmin w zakresie planowania przestrzennego. Na żadnym etapie postępowania dotyczącego aktów prawa miejscowego oraz postępowań w sprawach indywidualnych obowiązujące przepisy nie uprawniają ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do ingerencji w prowadzone przez właściwe organy postępowania, ani wydawania tym organom wytycznych. Organ prowadzący postępowanie dokonuje samodzielnej interpretacji przepisów w oparciu o konkretny, najlepiej mu znany stan faktyczny i prawny oraz wydaje rozstrzygnięcia, które mogą zostać zmienione wyłącznie przez upoważniony do tego przez obowiązujące przepisy inny organ lub sąd.

Natomiast zgodnie z § 18 ust. 1 – 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem Wt”, zagospodarowując działkę budowlaną, należy urządzić, stosownie do jej przeznaczenia i sposobu zabudowy, stanowiska postojowe dla samochodów użytkowników stałych i przebywających okresowo, w tym również stanowiska postojowe dla samochodów, z których korzystają osoby niepełnosprawne. Liczbę stanowisk postojowych i sposób urządzenia parkingów należy dostosować do wymagań ustalonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o warunkach

zabudowy i zagospodarowania terenu, z uwzględnieniem potrzebnej liczby stanowisk, z których korzystają osoby niepełnosprawne.

Z kolei § 39 ust. 1- 2 rozporządzenia Wt wskazuje, że na działkach budowlanych przeznaczonych pod budowę budynków mieszkalnych wielorodzinnych, budynków opieki zdrowotnej, z wyjątkiem przychodni, oraz budynków oświaty i wychowania co najmniej 25% powierzchni działki należy urządzić jako teren biologicznie czynny, jeżeli inny procent nie wynika z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Natomiast na działkach przeznaczonych pod publicznie dostępny plac o powierzchni powyżej 1000 m² co najmniej 20% jego powierzchni należy urządzić jako teren biologicznie czynny, jeżeli wyższy procent nie wynika z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Podsumowując powyższe, zarówno w zakresie obowiązku zapewnienia odpowiedniej liczby i organizacji miejsc postojowych, jak i wymaganego udziału terenu biologicznie czynnego, zasadnicze znaczenie mają ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W odniesieniu kwestii dotyczących wprowadzenia obowiązku montażu wind w budynkach dwukondygnacyjnych należy wskazać, że zgodnie z obowiązującym brzmieniem § 54 ust. 1-3 rozporządzenia Wt, budynek użyteczności publicznej, budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego, z wyłączeniem budynków zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych, oraz każdy inny budynek mający najwyższą kondygnację z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt więcej niż 50 osób, w których różnica poziomów posadzek pomiędzy pierwszą a najwyższą kondygnacją nadziemną, niestanowiącą drugiego poziomu w mieszkaniu dwupoziomowym, przekracza 9,5 m, a także mający dwie lub więcej kondygnacji nadziemnych budynek opieki zdrowotnej i budynek opieki społecznej, należy wyposażyć w dźwig osobowy. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym, budynku zamieszkania zbiorowego oraz budynku użyteczności publicznej, wyposażanym w dźwigi, należy zapewnić dojazd z poziomu terenu i dostęp na wszystkie kondygnacje użytkowe osobom niepełnosprawnym. W przypadku wbudowywania lub przybudowywania szybu dźwigowego do istniejącego budynku dopuszcza się usytuowanie drzwi przystankowych na poziomie spocznika międzypiętrowego, jeżeli zostanie zapewniony dostęp do kondygnacji użytkowej osobom niepełnosprawnym.

Niezależnie od powyższego informuję, że obecnie w Departamencie Architektury Budownictwa i Geodezji Ministerstwa Rozwoju i Technologii trwają prace legislacyjne nad opracowaniem nowego projektu rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, dalej „projekt rozporządzenia Wt”, który zakłada m.in. wyposażenie w dźwig osobowy lub osobowo-towarowy budynku:

- użyteczności publicznej mającego dwie lub więcej kondygnacji;
- zamieszkania zbiorowego mającego dwie lub więcej kondygnacji;
- mieszkalny wielorodzinny mającego trzy lub więcej kondygnacji.

Resort przyjął strategię stopniowego zwiększania dostępności budynków dla osób ze szczególnymi potrzebami, jednocześnie uwzględniając realne możliwości właścicieli i zarządców obiektów. Z uwagi na to, że zaprojektowanie i budowa dźwigu osobowego w nowym budynku wiąże się z niższymi kosztami niż jego późniejsze dobudowanie do obiektu istniejącego, w pierwszej kolejności podjęto działania ukierunkowane na nowe inwestycje budowlane.

Należy podkreślić, że właściciele istniejących budynków będą mogli – jeśli wyrażą taką wolę – dostosować je do nowych wymagań. Obowiązek dostosowania powstanie jednak dopiero w określonym przypadku, gdy budynek będzie podlegał np. nadbudowie.

W sytuacji, gdy właściciel lub zarządca zdecyduje się na dobudowę dźwigu w istniejącym budynku, pozostanie możliwość skorzystania - jak dotychczas - z dostępnych programów wsparcia finansowego. Wspólnoty i spółdzielnie mieszkaniowe będą mogły ubiegać się o dofinansowanie m.in. z rządowego Funduszu Dostępności prowadzonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Ad 12. Odbiory rusztowań

Przepisy rozporządzenia bhp przewidują obowiązek odpowiednich odbiorów. Obowiązujący przepis § 110 rozporządzenia bhp określa, że użytkowanie rusztowania jest dopuszczalne po dokonaniu jego odbioru przez kierownika budowy lub uprawnioną osobę. Odbiór rusztowania potwierdza się wpisem w dzienniku budowy lub w protokole odbioru technicznego.

Ponadto w myśl § 127 ust. 1-2 rozporządzenia bhp, rusztowania i ruchome podesty robocze powinny być każdorazowo sprawdzane, przez kierownika budowy lub uprawnioną osobę, po silnym wietrze, opadach atmosferycznych oraz działaniu innych czynników, stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa wykonania prac, i przerwach roboczych dłuższych niż 10 dni oraz okresowo, nie rzadziej niż raz w miesiącu. Zakres czynności objętych sprawdzeniem, określa instrukcja producenta lub projekt indywidualny.

Należy mieć zatem na uwadze, że obowiązujące regulacje mają na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa osób pracujących na rusztowaniach, z których upadek może spowodować utratę zdrowia lub życia.

Ad 14. Ujednolicenie wysokości barier w budownictwie

Należy mieć na uwadze, że kwestia ta dotyczy dwóch odrębnych aktów prawnych, które mają różne cele i kontekst:

- 1) zgodnie z § 2 pkt 1 rozporządzenia Wt przepisy rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 135 ust. 10 oraz § 207 ust. 2 ww. rozporządzenia,
- 2) natomiast przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz.U. poz. 401), dotyczą ochrony pracowników i tymczasowych konstrukcji (rusztowań, podestów),

Wobec powyższego wskazane wymagania mogą być odmienne i nie wydaje się zasadne ich ujednolicenie.

Ad 15. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego

Zgodnie z art. 88 ust. 1-2 ustawy Pb, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego jest centralnym organem administracji rządowej w sprawach administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego oraz jest organem właściwym w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze postępowania administracyjnego, w zakresie wynikającym z przepisów prawa budowlanego.

Stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, zgodnie z art. 88 ust. 3a pkt 7 ustawy Pb, może zajmować osoba, która posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

W toku naboru na stanowisko Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

Mając na uwadze powyższe oraz odnosząc się Pana propozycji należy stwierdzić, iż zakres zadań wykonywanych przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego dotyczy spraw z zakresu kierowania (zarządzania) urzędem, prowadzenia postępowań administracyjnych, tj.: rozpatrywanie odwołań od decyzji wydanych przez wojewodów i wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego w I instancji oraz kontrolowaniu prawidłowości prowadzonych przez te organy postępowań, wyjaśnianiu zasad stosowania przepisów, ujednolicaniu orzecznictwa, rozpatrywaniu skarg na organy nadzoru budowlanego (zob. R. Dziwiński, P. Ziemiński, Prawo budowlane, s. 330).¹ Skoro zakres zadań Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego nie polega na techniczno-budowlanej ocenie wykonanych robót budowlanych, stanu technicznego obiektu budowlanego, ich wykonywanie nie wymaga, aby posiadał on uprawnienia budowlane.

Dodatkowo należy mieć na uwadze, że Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, w którym zatrudnieni pracownicy powinni posiadać kwalifikacje odpowiednie do wykonywanej pracy, w tym mogą posiadać uprawnienia budowlane, jeśli są one konieczne do wykonywania zadań zawodowych. Przykładowo należy wskazać, iż zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz. U. z 2025 r. poz. 670) wymaganymi kwalifikacjami na stanowisku eksperta nadzoru budowlanego jest posiadanie wykształcenia wyższego i uprawnień budowlanych bez ograniczeń, zaś na stanowisku starszego inspektora nadzoru budowlanego - wykształcenie wyższe 7 i uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie.²

Z uwagi na powyższe, brak jest zasadności uwzględnienia rozpatrywanej petycji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Monika Wróblewska

dyrektor

Departament Architektury, Budownictwa
i Geodezji

¹ Prawo budowlane. Komentarz – pod red. prof. dr hab. Zygmunta Niewiadomskiego, wyd. 12 2024 r.

² W zał. nr 1 pn. „Tabela grup stanowisk urzędniczych, wykazów stanowisk w poszczególnych grupach oraz kwalifikacji zawodowych wymaganych do wykonywania pracy na stanowiskach urzędniczych w korpusie służby cywilnej”, w pkt „VII. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, wojewódzkie inspektoraty nadzoru budowlanego oraz powiatowe inspektoraty nadzoru budowlanego”.

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /
w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych w procesie rozpatrywania petycji

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów i Gospodarki, którego obsługę zapewnia Ministerstwo Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki Administratora jest Dyrektor Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r. poz. 870), w celu rozpatrzenia petycji.
4. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Finansów i Gospodarki (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
5. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
6. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
8. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia petycji.

9. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
- prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
10. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.